

Előfizetési árak:

Félévre . . . 80 Leu
Negyed évre . 40 Leu
Egy hóra . . 14 Leu
Külföldre egy évre 280 Leu.
Hirdetés — Nyílttér
díjszabás szerint.

SZÉKELY UJSÁG

egyesülve a SZÉKELY HIRLAP-pal.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP REGGEL.

A
SZÉKELY UJSÁGOT
néhai Molnár Emil
a
SZÉKELYHIRLAPOT
Bíró Lajos alapította.

Felelős szerkesztő és kiadó:

Kovács J. István

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

KOVÁCS-HIRLAPIRODA, Str. Gen. Avarescu
(volt Gábor Áron-utca) 1. szám.

Főszerkesztő:

Dr. I. Diénes Ödön

A nagytanács első ülése.

A visszahelyezett városi nagy tanács kedden délelőtt tartotta első rendes ülését, melyen a különböző szakbizottságokat alakították meg.

Érdekes része volt a gyűlésnek Fenechiu Valér primár megnyitója. A primár a letűnt rezsim alatti interimárok városi gazdálkodását tette kritika tárgyává.

Dr. Dávid István szólalt fel a primár után és súlyos szavaknak mondja a primár megállapítását, melyek alapját képeznék az interimárokkal szemben megindítandó eljárásnak. Dr. Dávid István javaslatát Kovács Károly hozzászólása után úgy fogadták el, hogy az állandó választmány fogja tételtől-tételre előterjeszteni. További határozat ezután lesz. A gyűlésnek egyébként nem volt fontosabb tárgya.

Törvényjavaslat készül az aggkori biztosításról.

Joanitecu miniszter elkészült a törvényjavaslatával, amellyel az ország különböző részei szerint más-más törvényen alapuló betegsegélyző-pénztári ügykezelést, hozzájárulást és a vele kapcsolatos szociális biztosítást egységesíteni kívánja.

Az új törvényjavaslat eszmemenete teljesen azonos az annak idején Sztterényi József államtitkár által alkotott magyar Munkásbiztosító szellemével, azonban a biztosításra kötelezettek tekintetében annyiban tér el Sztterényi törvényétől, hogy nemcsak a munkások és egyéb alkalmazottak, hanem a kis és középiparosok is, akik a Munkakamarai választók listáján szerepelnek, tagjai lesznek a Pénztárnak.

Az autonomia is a Sztterényi-féle törvény alapján van elképzelve, amennyiben minden helyi pénztár, jelentősége szerint 12—24 tagból álló Adminisztrációs Tanácsot választ. — A nagy és kisipar, kereskedelem és a biztosítottak proporcionális képviseletet kapnak. Ezen kívül a miniszter nevez be egy három tagú orvos, mérnök és jogászból álló delegációt. Az Országos Pénztár közgyűlésén pedig a régi rendszer szerint a helyi Pénztárak 2—4 tagú kiküldötteikkel szerepelnek. A régi Országos Nagygyűlések kellemtelen osztályharcos vitáitól megkímélendő a Pénztár működését, a miniszter a legfelsőbb bíróság tagjaiból is nevez ki tagokat, azonkívül tagja lesz a nagygyűlésnek minden volt munkaügyi miniszter és elnöke a mindenkori aktív munkaügyi miniszter.

A tervezet szerint választott bíróságokat is szerveznek a pénztárak, amelyek előtt a legszabadelvűbb módon van gondoskodva a biztosított igazságának megkeresése. Viszont a renitenskedő pénztárak részére, a közigazgatási törvényből vett formula szerint, a miniszternek jogában lesz interimár bizottságot kinevezni. Azonkívül rendkívül szigorú büntető szankciókat fognak alkalmazni a mulasztók és a bejelentés körüli hamisítók részére.

Amint már fentebb említettük, a tervezet a kisiparosokat is a kötelezett biztosítottak közé kívánja beolvasztani és ezzel szemben nemcsak ingyen betegsegélyzést biztosít részükre és családjuknak, hanem amennyiben kétszáz héten át tagja volt a

munkásbiztosítónak, életfogytiglan kap nyugdíjat, ha megrokkant és munkaképtelen lesz. Elhalálása esetén — amennyiben nyugdíj-jogosult volt, a nyugdíjat jogutódai kapják.

Az állam évi 15 millióval fog hozzájárulni a pénztár ezen szociális működéséhez. Ezzel szemben megszüntet minden eddigi nyugdíjintézményt, társulást és aggkori intézményt, amelyeknek kötelezettségeit és természetesen vagyonukat is átveszi és ez képezi alapját az új intézmény működésének.

Köszönet és elszámolás.

A Bizánc előadása alkalmából Kézdivásárhely és vidékének intelligens közönsége oly páratlanul lelkes támogatásban részesítette működő társulatunkat, hogy azt méltóképpen megköszönni nem tudjuk.

Ebben a nagy sikerben, ennek biztosításában különös érdeme van első sorban Kovács Lajos urnak, aki nagymérvű elfoglaltsága mellett is heteken át áldozatos nagy propagandát fejtett ki városon és vidéken a Bizánc előadása érdekében. Továbbá a Székely Ujság és a Székelyföld érdemes szerkesztőinek, akik a sajtó erejével, igazi lelkesedéssel szívesek voltak felkarolni előadásunkat. Kovács J. István szerkesztő ur és kedves felesége a jegyek elővételben való értékesítése körüli fáradhatatlan tevékenységükkel kötelezték le társulatunkat. Igen sokan a díszletek kiegészítésében voltak értékes támogatásunkra. Megérkezésünkkor meleg, finom és bőséges uzsonnában volt részünk, amelyhez pénzbeli adományokkal járultak hozzá Tóth Istvánné, Dr. Fekete Andrásné 100—100, Tóth Edéné, Szini Andorné 50—50, özv. Szakácsné Császár Mária 40, Szabó Józsefné urnók 30 leuval; természetbeli adományokat adtak: özv. Kiss Károlyné, özv. Nagy Györgyné, Vajna Károlyné, Nagy Gézané, Molnár Józsiásné, dr. Holladay Pálné urnók, Bene Albert, Jancsó F. Lajos, Kovács Árpád, Szabó Kálmán és Ugray Lajos urak.

Hálás, meleg őszinte köszönet, ha rajtunk kívül eső okból kissé késve is — a sok jószágért Mindnyájuknak, azon Mélyen Tisztelt Szülőknek is, akik kedves gyermekeiket az előadásban szereplésre átengedni jók voltak.

A Csikszeredai Működők Egyesülete nevében: Dr. Hirschné Fülöp Judit.

Az Orsz. Magy. Párt háromszékm-i tagozatának intézőbizottsági tagjai és az országos nagygyűlés kiküldöttei.

Dec. 4-iki számunkban közöltük a tudósítást az Orsz. Magyar Párt háromszékmegyei tagozatának tisztújító közgyűléséről. Akkor helyszüke miatt nem közölhattuk a megválasztott intézőbizottság névsorát, jelezve, hogy azt közölni fogjuk.

Tudósításunk kiegészítésére most itt adjuk a megválasztott

intézőbizottsági

tagok névsorát, járasonként csoportosítva:

Kézdi járás: Bálinth Vince, Bándy István, Benkő Ernő, Benkő Sándor, Dr. Boga Alajos, Dávid Dezső, Dr. Dávid István, Dr. I. Diénes Ödön, Földi István, Dr. Gyöngyösy István, Dr. K. Kovács István, Kovács József kalapgyáros, D. Pál Lajos, Rákosi Móric, Szini Andor, Dr. Solyom Miklós, Tóth Gáspár, Dr. Török Andor, Dr. Vargha Béla, Dr. Várhelyi Ödön (Kézdivásárhely) Bartha Mózes (Albis), ifj. Hadnagy Gyula és ifj. Beczásy Imre (Dálnok), Demes Ferenc (Márkosfalva), Damokos Gyula (Alsócsernáton), Szőke Miklós (Ikafalva), Vargyasi József (Futásfalva), Márton Benedek (Torja), Kerekes Antal (Karatnavál), Soliom Béla (Kővár), Dr. Péterffy Lőrinc és György Venczel (Szarazpatak), Dr. Nagy Imre és Bögözi József (Szentkatolna), Szilveszter János (Osola), Molnár Imre (Hilib), Csüdör István (Kézdimartonos), Kicsid Béla (Bereck), Péterffy Árpád (Lemhény), Finta Antal, Kádár István és Kádár Gergely (Nyujtód), Solyom Ferenc (Felsőcsernáton), Pap István

(Almás), Keresztes Dénes (Bélafalva), Cserei Ferenc (Esztelnek), Gáspár Béla (Kézdiszentkereszt), Dr. Oláh Béla, Páll Domokos, Reményi Márton és Borcsa Miklós (Kézdiszentkereszt).

Sepsi járás: József Lajos, Dr. Barabás Andor, Bedő Balázs, Bene István, Nagy Sándor, Dr. Balogh István, Bodali F. Mihály, Csiki Frigyes, Csutak Vilmos, Demeter Béla, Vajda Gáspár, Kiss Albert, Dr. Keresztes István, Kis Lajos, Neumann Dezső, Nagy Lajos, Páll Andor, Rákosi Pál, Séra István, Dr. Szent-Iványi Gábor, Szőcs Tamás, Dr. Szalay Mátyás, Szabó Sándor, Szekeres János, Tóth István, Tőkés József, Veress Lajos, Veress Gyula, Imecs Ernő, Vajna Ádám, Demeter Antal, Bálint Gábor, Kónya György, Mihály Albert, Dr. Tankó Béla, Ureczky Samu, Bőjthe András, Mihály Ferenc, id. Veress Sándor, Boér Olivér, Benedek János, Kósa László, Kónya Kálmán, Kovács András, Szilveszter Albert, Kövér Sándor, Imreh Béla, Farkas István, Dávid Gyula, Csorja Sándor, Béres Barabás Károly, Dénes János, Gál Mózes, Boda Dénes, Farkas István, Babos Imre, Bedő Albert, Erdélyi Mihály,

Orbai járás: Dancs Lajos, Bajkó György, Cseh István, Fazekas András, Fehér Dénes, Fülöp István, Joós András, Dr. Kelemen Zoltán, Ujlaki János, Bagoly Zsigmond, Korondy Árpád, Kulhavy Ferenc, Kovács Miklós, Antal Géza, Barabás Gábor, Vass György, Szőke Vince, Miskolczy István Páva, Erős Béla, Szörcei Sándor, Becsek Gyula, Vajna Sándor, Nagy Barabás, Csutak József, Tamás Gáspár, Kerekes Salamon József, Bitai Géza, Dénes György, Jancsó Lázár, Bagoly Sámuel, Pálmai Béla, Hollaki József, Utó Elek, Szabó Béla, Imreh Albert, Ferencz András.

Miklósvári járás: Dr. Fábán László, Borbát Ferenc, Kiss József, Bedő Béla, Takó Albert, Incze Viktor, Elekes Bertalan, Nagy Elek, Keresztes Vilmos, Dávid Imre, Nagy Dénes, Seethal Ferenc, Dr. Ferenczy Géza, Zathureczky Kálmán, Kolumbán Géza, Szőcs Sándor, Albert Lőrinc, Nagy József, Szőcs Sándor, Albert Lőrinc, Nagy József, Nagyobb Péter, János Ferenc, Simon Imre, Nagy Béla, Fazekas András, Huszár Ádám, Balázs Lajos, Keresztes Pál, Ráduly János, Kósa Imre

Az országos nagygyűlés tagjai

a megyebeli magyar lakosság száma szerint, 500 lélek után számítva 26 kiküldöttben lett megállapítva a következőkben: B. Apór Péter, Dr. Török Andor, Dr. Molnár Dénes, Dr. Keresztes Károly, Dr. Ferenczy Géza, Dr. Fábán László, Dr. Vargha Béla, Dr. I. Diénes Ödön, Dr. Boga Alajos, Tóth Balázs, Dr. Kelemen Zoltán, Csutak Vilmos, Dr. Barabás Andor, Kiss Albert, Dr. Péterffy Lőrinc, ifj. Cseh István, Rákosi Pál, Bodali F. Mihály, Tőkés József, Ujlaky János, Demeter István ács, Kovács József kalapgyáros, Vajda Gáspár, József Lajos, Dr. Szentiványi Gábor és Dr. Polonkay Tivadar, Ezenkívül az országos nagygyűlésnek tagjai a megye magyar képviselői és szenátorai.

(1) El lehet fogadni a 100 leusokat. A kormány a papir 100 lejesek elfogadását január elsejéig meghosszabbította.

(2) Dec. 23-ig lehet illetékezni a ház-bérszerződéseket. Felhívjuk olvasóink figyelmét, hogy a lakbérleti szerződéseket még dec. 23-ig be lehet mutatni az adóhivatalnál illetékezés végett.

A jólékonyság akadályai.

Közlő: P. J.
(Folytatás)

Azt, aki szert tett rá, bölcsnek, urnak, királynak, nagy és csodálatos belátású embernek tartjuk, a szegényt ellenben butának, lenézésre méltónak véljük, sőt alig vesszük emberszámba. Ezen annyira beevődött fel-fogás még a természetünkben fogva a vagyont megvető embereket is arra készíti, hogy a pénznek szolgáljanak. Mert egyik a másiknak például és ösztönzésül szolgál a bűnre. Az apa, anya, testvérek, az összes jóakarók semmi egyebet nem óhajtanak és nem kérnek Istentől, mint pénzt. Ugyanezt teszi a barát barátjának, az ismerős ismerősének. Ellenségeinknek az ellenkezőjét: a szegénységet kívánjuk.

Némelyek tisztos és súlyos okokat hoznak fel, hogy ők a pénzt a tehetetlen öregkor napjaira, a betegség és különböző bal-esetek idejére gyűjtik, aztán rámutatnak fiaikra, unokáikra, vérrokonokra stb. Ezt elővigyázatnak nevezik és ez az aggodalmasság végtelenségig nyulik, míg ivadékaik halhatatlanságára gondolnak. Ez annyira közmeggyőződésé vált, hogy aki a szűkölködőkön kissé bőkezűbben segít, arról azt mondják, hogy megcsalja örököseit, sőt meglopja, megrabolja. Még törvények is vannak, amelyek az örökösök kapzsiságát támogatják és a jótévő kezeket megkötik. És így kerekedett az a közismert mondás, hogy a legrosszabb örökösnak is mindenaddal adós vagy, a legderekabb szegénynek pedig semmivel. Ez a nagy gond oda vezetett, hogy a vagyona mindenkinek kedvesebb az életénél és lelkénél. Ha valaki pénzt ad a szűkölködőknek, azt hiszi, hogy a véréből adott.

Ezekhez járul, hogy mindenki úgy hal meg, ahogy élt. A becsvágy, kevélység, fős-vénység töltötték be életét, így ezüsttel, arannyal, márvánnyal, elefántcsonttal kirakott sírkápolnát és kriptát épít, hogy a zsugorisága halálában is érvényesüljön; mindenütt ott diszelegnek cimere és nemességének kevély jelei és fegyverei, hogy ha szükség lenne, fegyvereivel az eget is megvijja, vagy ha valaki teste ellen akar támadni, hadd üzhesse el. Első sorban is a férgeket ölje meg, amelyek megemésztik! Felvessék hadi tetteit és kegyetlenségének emlékeit, e szomorú bizonyosságokat a béke bírása előtt. Hagyakozunk a szegények megrablásából és

az igazságtalanul gyűlt vagy megtartott vagyomból, hogy halálunk után zsoldárokat zengjenek. Mások piramisokat, szobrokat emeltetnek és más olyasmit, ami nem engedi, hogy emlékezetünk elveszen. De miközben dicsőséget ígérünk magunknak és azt gondoljuk, hogy a halál után is élni fogunk, a szegénytől az igen csekély adományt is megtagadjuk, nehogy valami a nagy költségből elvevődjék, sőt a szűkölködőtől elveszünk azt a kevést is, mije van és a mezitelen kifosztatik. Azért a fő ok, amiért a jólékonyságot nem gyakoroljuk, a kevélység és az önzés, amely minél erősebben felgyul bennünk, annál inkább kiöli belőlünk a mások iránti felebaráti szeretet.

SZEMŰVEG.

Ketten vannak a betegszobában.
— Ma új társat kapunk. Most operálják egy kollegámat.
— Mi baja? — Vakbél. — Szegény.
Néhány nap múlva már hárman beszélgetnek. Az új beteg a legvittezebb. Szájhős.
— Én nem is aludtam, míg vágtak.
— Hisz elaltatták!
— Csak tettem magamat. Mindent láttam. Nem irtóztam. Jó orvos lennék.
— Engem kétszer operáltak! — mondja egy másik.
— ?
— Bennem hagytak egy darab vattát. Fel kellett nyitani a sebet.
— Pont az én esetem! — állapítja meg a harmadik. Bennem egy csipeszt felejtettek.
— Na! — mondja az első, akit most operáltak. Én azért maradtam ébren, nehogy valami baj történjen!
— Ő az az ember, aki mindig fölényes, mindent jobban tud és mindenütt „éberen figyel”.
— Es nem maradt semmi magában?
— A kérem! Hisz mondom, hogy vigyáztam magamra! A profeszor persze azt hitte, hogy alszom.
Ebben a pillanatban nyílik az ajtó s megjelenik a sebész-profeszor ősz feje.
— Bocsánat, uraim, nem látta valaki a szeművegemet? Mióta itt ezt az urat operáltam, nem találom...
Az előbb még olyan bátor Szájhős ur most felkiált:
— Jaj nekem! — és ájultan hanyatlik vissza... Secans.

Tul a hegyeken...

Irta: Xantus Lajos

Tg. Ocna, 1932 év november végén.

Keleten, — honnan a Nemere fujdogál; — honnan a felkelő nap betekint, — reggel a kis székely házak ablakán, — hideg-ősz este ott bolygok egy magam — tul a hegyeken... Sivár, szokatlan tájak, ismeretlen völgyek, patakok... Emlékszem, valamikor, — pihezörös arcú ifju koromban, — odakint az olasz front fedezékeiben — nagyon sokat mesélt erről a vidékről egyik jó barátom, ki annak idején részt vett az 1916 év télen itt lefolyt csatározásokban s mint hadapród, innen került ki később az olasz harctérre, közénk.

— Egész magyar falvak vannak odaát! — mondá egy izben s arcképgyűjteményében keresgélt valamit, mintha azzal a „valamivel” akarná igazolni állítását.

— Elhiszem én Béné, még ha hazudsz is! — tréfáltam.

— Nem bánom én, ha hiszed, ha nem, csak jöjjön már egyszer az a béke, hogy hazamehetnénk és megmutatnám akkor, hogy onnan hozok magyar menyecskét a házhoz!

És eljött a béke s Béné barátom elfeledte szavát betartani. Elfelelte még azt is, hogy hazajöjjön. Ott maradt Tirolban örökre — valamelyik közös sirban.

Szegény fiu! Talán eszembe se jutna, ha most erre nem járnék.

Faluba érek...

Villaszerű házak vonulnak végig szóróványosan a hegy alatt.

Fáradtnak érzem magam. Megállok egy ház előtt, szálláskérés gondolatával.

Az ajtóban pillanatig még habozok, de mikor nem csekély meglepődésemre, a kihallatszó beszédéből megtudom, hogy magyarok laknak a házban, otthoniasan nyitok be az ajtón:

— Jó estét adjon az Isten!

— Isten fizesse meg! — fogadja köszönésemre a házigazda, egy hatvan év körüli öszes férfi.

Kérésemre készséggel fogad vendégül s tudni se akar róla, hogy a vacsoránál együtt ne tartsak velük. A ház asszonya egy vézna, kicsiny termetű. Arcáról csúfúság árad. Egyik sarokban, — felem hátán, buzgón járátja varrógépet egy harminc év

TÁRCA.

Találkozás.

Irta:
Molnár István.

Csedő, a nem is olyan régen még gazdag faterkedő és meghitt barátja, Ákosfalvy egy vasárnapi délután összetalálkozva, azon tanakodtak, mivel tölthetnék el a délutánt, hogy az pénzükhöz se kerüljön. T. i. mindketten igen szűkös anyagi helyzetben voltak.

Csedő, aki előkelő családból származott, a katonai évei után lépett a kereskedői pályára. A konjunkturák kihasználása igen nagy anyagi előnyökhöz juttatták és nem törődve a jövővel, ugyszólván szórta a pénzt. Egy napon aztán arra ébredt, hogy a nyakára zúdult orosz duping következtében nem csak vállalatát kell leépítenie és alkalmazottait elbocsátania, hanem maga is alkalmazás után kell nézzen, hogy új ekzisztenciát teremtsen magának.

Ákosfalvy megfontolt és nagy beosztással élő állami tisztviselő volt, a kit szintén nem került el a sors. Jött az ő számára is a minden orosz dupingot feketébben beárnyaló rendelkezési állományba való helyezése, a mi azt jelentette a számára, hogy vele mindenki rendelkezhetik, csak ő nem senkinek.

Csedő azt ajánlotta barátjának, menjenek ki a városhoz közel levő fenyves és füzesekkel körülvett ligetbe, a hol pár üveg bor mellett kellemesen eltölthetik a délutánt.

Ákosfalvy készséggel fogadta barátja ajánlatát, csupán annyi kívánsága volt, hogy előbb menjenek ki a vasuti állomásra és ott nézzék meg a beérkező vonatot és annak indulását, onnan majd a réten át ki-mehetnek a ligetbe.

Csedő mindenben helyeselte barátja ajánlatát, arra gondolva, hogy adósai közül esetleg valamelyikkel találkozhatnak és nem várt pénzhez is juthat.

Az állomásra érve, az utasok türelmetlenül várakoztak a lassan érkező vonatra.

Az állomás peronján sétálgatva, a várakozók között feltűnt egy elegáns ruhába öltözött gyönyörű hölgy, a ki első látásra nagyvárosi idegennek nézett ki.

Csedő megfogta a barátja kezét s hal-kan a hölgyre figyelmeztette. Ákosfalvy közönyös tekintettel nézett a hölgyre és megjegyezte, úgy emlékszik, mintha valahol egyszer látta volna. Visszatérve, jobban meg-nézte a hölgyet, a ki elpirulva nézett Ákosfalvy szemébe. Most már mindketten figyelemmel kísérték a hölgy minden mozdulatát. A váróteremből elegáns férfi jött a peronra, a ki üdvözölve a hölgyet, felszállt az induló vonatra. A vonat már kanyarulatot tett meg, de még mindig látható volt az elegáns férfi kendőlobogtatása.

Ákosfalvi hirtelen elhatározással lemondani készült a kirándulásról és kijelentette, hogy inkább szeretne a városba menni.

Csedő azonban jobban érdekelte volna a liget árnyas helye és a bor, melyet barátjával elfogyasztanak a hűvös ligetben. Nagyot nézett maga elé, a mikor barátja a következő kijelentést tette:

— Tudod, mit Csedő! Innen a következő telefonoszlóig számoljuk meg a lépéseinket! Ha páros számot kapunk, én lemondok a kirándulásról és az ismeretlen hölgyet fel fogom keresni, ha pedig páratlan számmal érünk az oszlopig, akkor feltétlenül megyünk a megbeszélt helyre.

Egyszerre számolták lépéseiket és a telefon oszlophoz érve, lépéseik száma pontosan 42 volt. Az utak kereszteződésénél egymásnak kezét nyújtva, el is váltak.

Csedő tréfásan jegyezte meg barátjának, — Ott leszek, hol a Dnyeszter vize zug. Így nevezte a ligetnek azt a részét, hol a két, egymásba folyó víz találkozik.

Csedő már mindent elfeledve, lassan sétált a liget felé vezető úton, míg Ákosfalvy fejét ezer féle gondolat foglalkoztatta.

Egyszerre jutottak eszébe ifjúságának évei, a világháborúban idegen csatáregységekben, különböző harctereken, sebesüléssel kórházakban töltött napjai és sorozatos betegségei.

Fejében pokoli forróságot érzett. Ágya lázasan dolgozott, hogy feledésben menő emlékeit egy pillanatra felsorakoztassa.

Izzadtságtól gyöngyöző homlokát törülve, jutott eszébe, hogy az előbb látott hölgyet ezelőtt régen a két Itáliában látta, a hol minden pillanatban a halállal nézett szembe és úgy érezte mégis, hogy életének legszebb emlékei oda vezetnek vissza.

Most már nem volt ideje tovább gondolkodni. Gyors lépésekben igyekezett a hölgy nyomába és követte mindaddig, míg a szálloda elé nem ért és minden kopogás nélkül nyitott be szobájába.

Köszönteni elfeledte. Fátyolos hangon csupán egy pár szót tudott kiejteni.

— Beatrix! Te vagy az?...

A hölgy arca biborvörösre változott, Szeme fénybeuszva, válaszolta:

— Igen én vagyok az a Beatrix, a kitől 14 évvel ezelőtt egyetlen szóért örökre távoztál, hogy soha többé ne lássuk egymást.

— Igazad van Beatrix, de akkor tudnod kellett, hogy nekem hazám... nemzetem... kötelezettségeim...

— Mindent tudtam és megértettem. — felelte a hölgy, de most...

—...most 14 évtörténetét szeretném elmondani, ha kijössz velem a ligetbe.

A hölgy készséggel egyezett abba, hogy a ligetbe menjenek.

Alig értek a Nagy Ferenc-féle rét közelébe, Csedő hangját lehetett hallani, a mint a cigányzene kísérté az énekét.

— Itt hagyom a falutokat nemsokára...

A hölgy megállt és Ákosfalvyt magához ölelve, fülébe sugta:

— A ki... úgy szerette, tőle soha e nem mehet...

körüli hajadon, ki nem lehet más, mint az ő leányuk. Látszólag nagyon bele van merülve a munkába, mert a körülete történő dolgok, sőt az én jelenlétem is figyelmen kívül hagyják.

— Honnén teccik jönni? — érdeklődik a vézna, kicsiny asszony, miközben az asztalhoz tessékel. A gazda velem szemben foglal helyet.

— Erdélyből!... Háromszékről! — válaszolom.

A leány most felfigyel.
Tekintetünk találkozik.
Meglepődöm.

Ugy rémlik, hogy ezt az arcot én már láttam valahol. Valahol... valamikor... régen, gyermekebb, ifjabb korában.

— Nem találkoztunk mi már valahol? — kockáztatom meg a kérdést.

— Nem emlékszem!
— Nem járt Erdélyben soha?
— Nem én, sehová a falunkból!

— Már biz ez sok alkalmat nem nyujtathatott arra, hogy valaha láthattuk volna egymást, mert én először járok ebben a faluban!

A háziasszony feltárlja a vacsorát, mire én is félbehagyom a további kutatást emlékeim között. Jókorá malacomb kerül a tányéromra s az asztalra pedig egy korsó bor.

Vacsora után a poharak gyakrabban ürülnek s a hangulat vidámabb színt kezd ölteni. Beszédessé válik a gazda. Elmeséli egész élettörténetét, majd kérésre, — az eredetéről beszél. Elmondja, hogy Kásonból származik, honnan a nagyapja, mint emigráns menekült ide az 1848-49-i szabadságharc letörésével, melyben mint honvédtiszt vitt jelentékenyebb szerepet.

Meghat a jelenet, mikor a szegény öreg könnyezve szavalja a nagyapjától tanult azon megrázó igazságát Tompa Mihálynak, mely miatt annak idején, annyian kellett örök-bucsut vegyenek az anyaföldtől:

Testvér testvért, apát fiu elad,
Mégis — ne szóljon erről ajkad,
Ne hogy ki távol sir e Nemzetet
Megutálni is kénytelen legyen.

— És a többi, itt lakó magyarok származásáról mit tud? — kérdezem.

— Egyrésztük, már nagyapám előtt itt voltak, kiket, a környék románsága szerint, még a fejedelemségek idejében odaát elkövetett súlyosabb politikai bűneik üldöztek ide.

— Nem is valószínűtlen! — gondolom, ha már bűnnek vesszük az elébb elmondotthoz hasonló politikai eseteket.

Majd rátérünk a világháborúra s a nagy világégés szomorú emlékeire.

Az öreg asszony s a lány alig győzik dicsérni az annak idején itt táborozó magyar katonák kedvességeit. Kiváltképp egy szőke fiúról beszélnek túl sokat.

— Eredj Mari, — szól a háziasszony — hozd ki azt a fényképet!

A leány, kinek csak most tudom meg a nevét, előhossa és elém teszi a kért tárgyat.

— Szent Isten — kiáltok fel — hisz ez az én Béni barátom, ki az olasz fronton...

Itt hirtelen elakad a szavam. Idejében jut eszembe, hogy rossz talajra találna itt a szívekben a barátom halálhíre. Tekintem a lány arcára esik. Most már tudom, honnan ismerem ezt az arcot. Béni barátom arcképgyűjteményéből.

— Mondja tovább! — faggat gyanakodva, mi történt az olasz fronton?

— Semmi, semmi: — dadogom. — Csak azt akartam mondani, hogy együtt voltunk az olasz fronton.

— De mondja! Oh mondja! Él?!

— Igen, igen! Él!

És egész éjjel nem enged aludni a lelkiismeretfurdalás, hogy eltitkoltam azt, mit kötelességem lett volna közölnöm ezzel a szegény leánnyal. Végül abban nyugszom meg, hogy reggel mégis magammal viszem a titkot. Nincs erőm kimondani.

Elbucsuzom. Mari vállalkozik, hogy utbaigazít. Egész a falu végéig elkísér.

— Találkozik ön Béni vel — kérdi ott.

— Mindennap!

— Akkor nagyon kérem, mondja meg, hogy úgy látszik tartósabb nálunk a hűség, mint odaát!

Könnyezve szorít kezét s tér a faluba. És én állok egy darabig és nézek utána. Aztán utnak indulok csendesen.

Szegény leány! Nem is tudja, mily igazat üzent a Székelyföldre. Ez a maroknyi elárult magyar itt — magyar iskola hiányában is megőrzi az anyanyelvét. Példát vehetnek tőle bizony a mi székely falvaink fiataljai, kik csak pár hónapra hagyják el a Székelyföldet s alig akarnak tudni magyarul, mire visszatérnek.

Tul a hegyeken, honnan a Nemere fudogál, gondolatokba merülve ballagok az uton lefelé s lelkemben felsír keserűn a költő panasza:

"Mondd meg nekik, hogy pusztulunk, veszünk,
Mint oldott kéve, széthull nemzetünk."

HIREK.
SZÉKELY UJSÁG
Politikai hetilap.
Megjelenik minden vasárnap reggel.

Dec.

17

1932.

— A Kaszinó 90 éves jubileuma. A Kézdivásárhelyi Kaszinó e hónapban töltötte be fennállásának kilencvenedik évét, melynek megünneplésére karácsony harmadnapján jubileumi diszközgyűlés lesz. Ezen alkalomra Vajna Károly, a kaszinó tiszteletbeli tagja a választmány felkérésére megírta a Kaszinó történetét, melyet ott fel fog olvasni.

— Házasság. Szalay Jolán és Bibó Samu ny. községi jegyző folyó hó 10-én Marosvásárhelyen házasságot kötöttek.

— HÁROM A KISLÁNY mai, szombat esti előadása iránt hasonló az érdeklődés a Bizáncéhoz. Most is az összes páholyok már elővetelben elkelték, az első hely hat sorát is szintén lejegyezték, ami a Három a kislány nagy sikerét harangozza be.

— Százestendeje esküdtek meg. A jugoszláviai Nisben egy Filipovics nevű aggastyán a feleségével együtt most ünnepelte meg házasságkötésük századik évfordulóját. A férfi 117, az asszony pedig állítólag 115 éves. Még egy esztendőt számítanak élni. Az ünnepélyen száz családtag vett részt.

— AZ IPARTESTÜLET ELSŐ KULTUR TEA-ESTÉLYE. Folyó hó 11-én, a múlt vasárnap tartotta meg az Ipartestület az első kultur teaestélyét az érdeklődők

CSATTAN A FEJSZE.

Örömeiket s a szellők szárnyaira illatot csókolva
büszkéllet a közel tegnapok tavaszán,
s a döböntő Ma halálos ölelését hurkolta,
az egekbe szökkenő büszke törzsre.

Tegnap még rózsaszín s zöld ruhába diszelve
győzőn a ködökbe nyilláló természet,
himes köntösű lepke-urfiak epedtek szűzsziromainak
Ma itélet hangzott koronás fejére. [kilátulását]

És lassan halálba tárad...
derűs és viharzó napok mulnak felette közömbösen.
Került régi fűtlyös nótása,
meztelenül ágkarjai pöndrők szemétdombaja.

Sorsa beteljesült!

Favágók jönnek és bologatnak bus szemekkel,
sajnálkozva bologatják bozontos fejük.
De mégis fellendíti izmos barna karjuk
napsugár-csufoló acéljuk,
csattogva nevet a halál.

Mohón nyaldossa a profán acélnyelv
a tegnap még úgy féltett drága törzset, míg végre elterül
mini rangos nagy halott, vagy napkeleti király
a halálban is büszkén, sudár egyenesek.

— DARAGITS SANDOR.

VARÁZS.

Gyűlöllek, mert szívem szeret,
Mert lángcsóva tekinteted,
Mert pilláid mozdulása
Szívemnek a sirját ássa.

Futok tőled, mert ha kezéd
Ruhámhoz ér: szívem rezeg,
Mert ha hajad lobogtatod
A szívem is lánggal lobog.

Félek tőled, mert ma szeretsz,
Parancsomra csókot lehelsz
S mert holnap tán más szavára
Nyujtod szádat csókolásra.

Békóba versz szavaiddal,
Csókod édes varázssítal
Varázssüessző fehér kezéd,
Égő varázskatlan szived.

Azért félek, mert e kincsed,
Varázserőd elem hinted:
Engedelmes vagy, mint a bárány,
Hogy elégess varázsmáglyán...

(Sepsiszentgyörgy) Csavar Endre László.

IV.-ik húzás az ÁLLAMI OSZTÁLYSORSJÁTÉKON

1933.

JANUÁR

9-10

Még vásárolhat sorsjegyet
az elárusítóknál:

Mihály Lászlónál és

a Kovács-hírlapirodában

Kézdivásárhelyen.

elég szép száma mellett. Az előadás rendjén Lukács József ipartestületi elnök ismertette ezen ipari kulturesztély céljait. Utána Dr. Várhelyi Ödön ipartestületi titkár tartott előadást „A régi ipari céhek életéről”. Előadása mindössze alapos tudásra vallott és lekötötte a hallgatók figyelmét. Lelkes szeretettel megtapsolták az agilis titkár értékes előadásáért. Majd Zöld Constantin borbély nagyszerű szájharmonika számaival szórakoztatta a jelenlevőket. — Az előadás után családiasan rendezett házi teaest következett, ahol vidám hangulat mellett késő éjjeli óráig tartó vig szórakozás jegyében folyt le az egész est. A siker érdekében elismerés illeti a szorgalmas és derék háziasszonyokat és a rendezőseget. Ezúttal is felhívjuk városunk polgárságának a figyelmét ezen tartalmas iparos kultur estélyekre, amelyek megérdemlik, hogy látogassuk őket. A legközelebbi kultureszt napját és programját lapunk legközelebbi számában hozzuk.

— Róka helyett embert fogott a csapda. Az osdolai erdőbe csapdát állítottak fel a rókáknak. Ez abból állott, hogy a megtöltött fegyver ravaszát vékony zsineggel kötözték meg s a kört átlépve, a meghúzott ravasz által elsült fegyver leteríti a vadat. Egy ilyen csapdába tegnap véletlenül Szócs András erdőőr fia, Szócs István 23 éves fiatalember botlott bele oly szerencsétlenül, hogy a golyó a lábába furódott és súlyos sebet ejtett rajta. Orvosi kezelés alá vették.

— Tul a nagy Krivánon. A színházi esték miatt „Tul a nagy Krivánon” c. operett előadását december 20-ikán, kedden tartják meg, mely iránt nagy érdeklődés mutatkozik. Újlag még felhívjuk a közönség figyelmét kitűnőnek ígérkező műkedvelői előadásra.

— Dr. Bogdán Ștefan egyetemi tanár látogatása városunkban. Vasárnap délután az „Astra” helybeli tagozata rendkívüli ülést tartott. Dr. Bogdán Ștefan egyetemi tanár Bucureștiből, Jorga volt miniszterelnök sógora, akit dr. Bidu Valér igazgatófőorvos vadászatra látott vendégül, beszélt ezen a gyűlésen, a fizikai igazságok és a metafizikai tételeknek a hittel való kapcsolatairól. A szónok mintegy 1 1/2 óráig valóságos lebilincselte a hallgatóságot rendkívül közvetlen modorával és nagy előadói művészetével. Az előadás végén dr. Bidu Valér igazgató főorvos, az „Astra” elnöke aktuális beszédében köszöntö meg dr. Bogdán Ștefánnak, hogy a nagyvárosok katedrái után „Astra” eme szegény tagozatát is megtisztelte előadásával. A gyűlésen a helybeli összes románokon kívül a leánygimnázium növendékei és tanárai vettek részt. Az előadó, ahogy értesültünk, innen Varsoba utazott hivatalos ügyben.

— Halálozás. Szigyártó István csizmadia 52 éves korában városunkban meghalt. Értelmes, jóra való iparos volt, aki régebben lapunk hasábjain is többször hozzászóltott egyes ipari kérdésekhez. Pénteken délután temették.

— A községek kötelesek a jegyzőnek lakást adni. Ismeretes, hogy a községi jegyzők 1932. január hó elsejével állami tisztviselőkké minősítették és a községek az állami tisztviselőknak nem kötelesek lakást adni. Több helyen, ahol a község vezetői nem éltek jól a jegyzővel, el is vették a természetbeni lakást s az ennek visszaadására irányuló felelősséget a kolozsvári revíziós bizottság is elutasította. Erre természetesen még tömegesebben lakoltatták ki a községek a jegyzőket, akik redukált fizetésüket sem kapták rendesen, nagy szükségbe jutottak. Ennek orvoslására adott ki most a belügyminisztérium rendelkezését, amely a kolozsvári revíziós bizottság határozatának megváltoztatásával meghagyja a községeknek, hogy jegyzőjüket természetben lássák el lakással, ennek hiányában irányozzanak elő a költségvetésbe megfelelő lakbérösszeget.

x) Karácsonyi ajándéknak való tárgyakat nézzen Klein ékszerésznél, ahol most kis összegért értékes tárgyakat vehet.

— Utcapróból polgármester Egy évvel ezelőtt, Charles Rutledge otthagyta Lanett georgiai kis város polgármesteri székét, hogy az utcapróbák vezetője legyen, mert így nagyobb fizetést kapott. Most, hogy újra polgármestert választott a városka, barátai rábeszélésére megpályázta régi hivatalát és nagy többséggel meg is választották. Most aztán nagy szomorúsággal hagyta ott az utcapróbás mezejét, mert a polgármesterség ma is keveset jövedelmez Lanettben, mint az utcapróbás.

— A kontingentálás alá eső áruk. A Marosvásárhelyi Keresk. és Iparkamara közli:

Az import kontingentálásának bevezetésével kapcsolatosan, a Monitorul Oficial f. év. nov. 24-iki 276 számában megjelent miniszter tanácsi jegyzőkönyv többek között intézkedik arról, hogy a kereskedelmi és iparkamara el kell készítsék azoknak az importőröknek a névjegyzékét, akik az illető kamara körletében laknak és akik kontingentálás alá eső árukat importáltak és importálnak. Felhívjuk ez okból a kerületünkbe (Mureș, Ciuc, Odorheiu és Treiscaune vármegyék) illetékes importőröket, hogy a névjegyzéknek sürgősen követelt összeállítását végett írásbeli nyilatkozat formájában a lehető legkorábbi idő alatt jelentsék be a tg.-mureși kereskedelmi és iparkamarának, hogy 1931 évben ténylegesen milyen árumennyiséget importáltak, megjelölve egyidejűleg ezen áruk származási országát is. Megemlíti tájékoztató itt a kamara azt is, hogy a f. évi dec. 6-iki 286 sz. Monitorul Oficial hozza a kereskedelmi minisztériumnak azt a rendelkezését, hogy az 1929. júl. 29-iki román vám-tarifának melyek azok a tételei, amelyek kontingentálás alá esve, behozataluk kereskedelmiügyi miniszteri autorizációhoz van kötve. Nem vonatkozik azonban ez a megszorítás a felsorolt kontingentálás alá eső áruk közül azokra, amelyeknek a rendelet megjelenésekor, tehát f. év dec. 5-én, expedálása már megkezdődött s legkésőbb 1933. jan. 15-ig az áru megérkezése megtörtént. Végül felhívja a kamara az érdekelteket a Monitorul Oficial dec. 9-iki számában a kontingentálás kérdésében megjelenő 103. 739 sz. miniszteri instrukcióra.

Karácsony első és harmadik napján lesz bemutatva a Városi moziban a FEHÉR FOGOLYNÓ

— A KSE. teaestélye. A Kézdivásárhelyi Sport Egyesület dec. 26-án, karácsony második ünnepén rendezi második tea-estélyét a Millenium alsó termeiben. A népszerűnek örvendő KSE. tea-estre felhívjuk olvasóink figyelmét.

— A nánai bíró lánya Ikafalván. Az ikafalvi műkedvelő ifjuság táncmulatság keretében üli meg a Szilveszter-estét. Előadásra kerül „A nánai bíró lánya” c. népszínmű, melynek betanítása most folyik.

— Régi magyar ékszerket viselnek a londoni divathölgyek. A „Dayl Mail” nagy cikket ír a londoni divathölgyek legújabb hóbortjáról. A lap megállapítja, hogy a londoni divathölgyek újabban előszeretettel ékesítik magukat a régi magyar típusú ötvösművekkel, arany- és ezüst karperecekkel. Az érdekes divatot a londoni manequenek után a párisi legelőkelőbb divatszalonok modelljei is bevezették.

Karácsony másod és negyedik napján lesz bemutatva a Városi moziban a SZEGÉNY KICSI ÁRVA

— A szekér kerekei alá került. Gajdó Péter alsócsernátóni földműves tegnap fát szállított az erdőből, miközben beesett a szekér alá. A kerekek alól súlyosan összezúzva vették ki és szállították be a kézdivásárhelyi kórházba.

Dr. Herepei Iván ügyvéd irodáját áthelyezte a Str. General Avarescu No. 3. alá Jancsó János mészáros házában az emeletre, szemben a református egyházzal.

KÖZGAZDASÁG.

Magyarország elit tehenei címen Batta Pál O. M. G. E. titkár tollából az Országos Törzskönyvelő Bizottság kiadásában egy közel 100 oldalas könyv jelent meg. A könyv részletes tájékoztatást nyújt a magyarországi szarvasmarha tenyésztés világviszonylatban és kimagasló fejlettségéről és kimagasló teljesítményéről. A könyvben csak az elit törzskönyv fokozott követelményeinek megfelelő törzskönyvelt elittehenei szerepelnek. A tanulságos munka a legjobb egyedek képeit is közli. Az évi 4—8000 kg tejet termelő tehenei száma is közöl. A törzskönyvben és egyre emelkedik az évi 10—13, sőt 16000 kg tejet termelő tehenei száma is. Ezeknek a teheneinek a tejzsír hozama évenként és darabonként 2—600 kg között váltakozik. A könyvben felsorolt tehenei közül mintegy 30000 drb. tehén van felvéve az országos törzskönyvbe, melyeknek a használati célnak megfelelő egyedenként való kiválasztásával történik a továbbtenyésztése. Ez a céltudatos munka rövidesen a Dán állattenyésztés színvonalára fogja emelni a magyar állattenyésztést. A Balkán államok részére a svájci tenyésztőknél is jobb beszerzési forrásul szolgál már is a magyar állattenyésztés, ahol aklimizált, elsőrendű, törzskönyvelt és garantált teljesítményű tenyészanyag kapható. Az anyag a vásárlók számára minden év márciusában együtt van a budapesti tenyészállatvásárral, amely 1933. évben március hó 23-27. napjain fog megtartani. Az elit teheneiket ismertető mű megrendelhető akár az E. G. E. után Kolozsvárt, akár közvetlenül az Országos Magyar Gazdasági Egylet után Budapest IX. Üllői-ut 25.

SZÍNHÁZ.

A színi évad befejezése.

Tamáry Eugénia színtársulata a héten befejezte 17 napra terjedt színi előadásait. A társulat rövid időre szabott illété alatt megkedveltette magát a közönséggel, elégszer volt telt ház, de a magas teremdíj és más napi kiadások mégis majdnem felemésztették a bevételt. De mégsem bukott meg anyagilag a társulat, a miben a mult télen Bércei társulatának volt része.

Szombaton, dec. 10-én, Bus Fekete László operettjét: VIHAR a BALATONON-t adták szép közönség előtt. Az előadásban Tamáry Eugénia, Szabó Mancsi, Lukács Ede sok tapsot kaptak.

Vasárnap d. u CSÖKÖS REGIMENT, este ZÖLD BÁRÁNY, szintén operette volt műsoron. A színészek igyekezettel játszottak, de az ilyen revü darabhoz fényes kiállítás, nagy karszemélyzet, díszletek kellenek s ezek hiányában a darab nem volt hatásos.

Hétfőn, dec. 12-én, Erdélyi-Szántó szép operettjét: MIT SUSOG A FEHÉR AKÁC-ot ujtották fel. Noha tavaly már háromszor láttuk a darabot közönségünk, mégis eléggé megtöltötték a színházat a nézők. A főszereplők: Tamáry Eugénia (a filmdiva), Honthy Piri (Mari), Tóth Ica (Egerváriné), Kemény Juci (Regina), Lukács Ede (Veréb Matyi), Hegedüs Miklós (Lövinger), Román Sándor (a cigányprimás), Battyán Kálmán (Egervári György) művészetük játéktudásuk legjavát nyújtották. A táncokat többször megújították.

Kedden Hegedüs jutalomjátékául Bónyi Adorján kedves vigjátékát EGY KIS SENKI-t adták kitűnő előadásban. Szabó Mancsi a Monti Katinka alakításában minden dicsőretet megérdemel, kedves, eleven, szimpátiát keltő alakítás volt. Ugyanígy Lukács Ede is újból megmutatta, hogy komoly szerepben is (Ulrik Pál a banktitkár) megállja helyét. A három bankhivatalnokból ellesett alakját Tamáry Eugénia, Kemény Juci és Hász Mella kitűnően személyesítették. És elismerést érdemelnek még Hegedüs Miklós (Monti Péter bankelnök), Tóth Ica (a nővére Józsefa néni), Imrédi Géza (Szívós igazgató), Román Sándor (a miniszter). Az előadásról a közönség meglehetősen oszlott szét.

Szerdán, dec. 14-én volt az utolsó este e színi évadban, mikorra a színpad „Dávid Dezső 20 éves színházi mecénáskodásának jubilálására művész-est”-et hirdetett. A műsor a ref. dalárda Jelgőjével és énekével kezdődött, mit a közönség lelkesen megtapsolt. Ugyanígy a vegyes kar énekét is, mely szünet után első szám volt.

Először Dr. Boga Alajos képezdei igazgató tartott a színiestéről és művészetről érdeklődő előadást, melynek folyamán üdvözölte Dávid Dezsőt, ki két évtizeden át felkarolta a színtársulatok érdekeit városunkban. E percben lépett az ünnepelt a színpadra, karján Tamáry Eugénia igazgatónő és Szabó Mancsi naiva, s őt a közönség élénk ovációban részesítette. Tamáry Eugénia pár keresetlen szóval kifejezve összes erdélyi színészek háláját, szép emléktárgyat, aranygyűrűt nyújtott át az ünnepeltnek.

Dr. Boga élénk tetszéssel fogadott beszéde után kezdődött a műsor, melyet Dávid Dezső konferálta. A függöny elé lépve, köszönetet mondott a közönségnek és a színtársulatnak is az ő részére rendezett jubiláló ünnepelésért.

Majd az egyes pontok következtek, melynek keretében előadtak négy kis egyfelvonásos bohózatot, komédiákat és a társulat összes tagjai különféle magán és páros kabaré számokat, melyek mind nagy tetszést, sok tapsot s a táncok újításait eredményezték.

Az egyik darabban, a Végeladás című parasztkomédiában Pokorny László tanár, a másik bohózatban „Nem éri meg a reggelt” címűben pedig Kozma Dezső, mint műkedvelők léptek fel, kiknek játékát a közönség tapsal jutalmazta. Végül Tamáry Eugénia igazgatónő mondott köszönetet a közönségnek a meleg pártolásért s a viszontlátásra bucsuzott s ezzel véget érte rövid szezon.

A kabaré előadás után a színtársulat a Vigadó alsó termeiben táncol egybekötött tea-estélyt rendezett, mely hajnalig tartott. (s. n.)

Naptárak. Előjegyzési és block

kiskereskedőknek és viszonteladókna nagy választék a KOVÁCS-hírlap-iroda könyvkereskedésében.

— Előfizetőinket felkérjük hátralekös előfizetéseik mielőbbi rendezésére.

Olcsó bevásárlási forrás.

Láve kávé	96 Leu.
Láve kávé I minőség	100 "
Szántosz	110 "
Szántosz I minőség	120 "
Ceylon	140 "
Legfinomabb Cuba	160 "
Pörkölt kávé	100 "
Legfin. pörköltkáv	160 "
10 %-os gyári ecet	20 Leu

Kitűnő lisztek és mindenféle fűszer-árak, szappan és cipőkrém a legjobb minőségben a legolcsóbb áron kaphatók

az
„Orient”

vegyes kereskedésben,

Tárgul-Săcuș, — Kézdivásárhely.

Felhívom a nagyérdemű közönség

szíves figyelmét, míg a készletem tart,

primaminőségű 0, 2, 4, 5-ös
TURNUSEVERINI és CRA-
JOVAL isztjeimre.

Szükségletét feltétlen nálam szerezze be!

Jó minőség!

Olcsó árak!

BENE ALBERT.

Ideal Szalon

A n. é. közönség b. tudomására hozom, hogy a Kereskedő Kör alatti üzlethelyiségben, (Főter 37. sz. alatt) ifj. Pataky József vezetésével

női és férfi fodrász szalont

nyitottam. Végzünk mindennemű e szakmába vágó munkákat, u. m.:

Bubi, Bébé, Médi stb. hajvágást

schamphon fejmosást villamos hajszárítással

A legújabb divatu ondolálás!!

Manikűr!

Férfi hajvágás, borotválás stb. a legjobb kivitel és legolcsóbb árak mellett

A nagyérdemű közönség b. pártfogását kéri:

PATAKY J. az IDEAL-SZALON tulajdonosa.

cukorkák

csokoládék, bonbonok
diszdobozokban is
nagy választék.

Ugyiszintén dió, dióbél, mandula, mogyoró, mazsola, gesztenye, datolya, narancs stb. — Mindennemű fűszer, rizskása, kávé és l-a minőségű lisztek.

Szolid árak! Pontos kiszolgálás!

Szíves pártfogást kér:

VAJDA JÓZSEF

A Transsylvania Bank Részv.-társ. magánegyezsége.

A Trassy'vania Bank rt. kézdivásárhelyi fiókjához elhelyezett betétek tulajdonosai 1932. november 27-én népes gyűlést tartottak. Ezen a gyűlésen a betétesek egyhangulag elfogadták, hogy a bank és betétesei között magánegyezség köttessék.

A megválasztott bizottsági tagok a fiókinizet vezetőségével több ízben tárgyaltak. 1932 december 16-án abban állapodtak meg a vezetőséggel, hogy egy újabb gyűlést kell tartani 1932 december 26-án délután 3 órakor a bank helyiségében. Erre a gyűlésre az összes betéteseket ezennel meghívjuk...

Ezen a gyűlésen a bizottságok hatásköre lesz megállapítva. Továbbá a fiókinizetnek a Központtal való kapcsolata. Többeknek azon kívánsága is tárgyalás alá kerül, hogy a magánegyezség szövegét nem volna-e célszerű úgy módosítani, hogy a bank a teljesítő képességéhez mérten 100%-ig fizesse vissza a betéteket.

A bizottság kéri a betéteseket, hogy ezen gyűlésen szíveskedjenek valamenynyien megjelenni, hogy az egyezség megköthető legyen, mert a bizottságok működésüket csak akkor kezdhetik meg, ha az összes betétesek hozzájárultak a magánegyezséghez.

A fiókinizet vezetősége.

Milliomos lehet ha osztálysorsjegyet a Révész Ernő collecturából!

Tipografia „MINERVA” nyomda Tárgul-Săcuș (Kézdivásárhely.) 1932.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.